DE PAȘTI CITIM...

Autor: Redacția Syntopic | 24 aprilie 2022

Cu ocazia sărbătorii pascale, membrii redacției Syntopic vă propun câteva sugestii de lectură. Sperăm că recomandările noastre vă vor îmbogăți și mai mult acest timp al sărbătorii!

Diana Moldoveanu

Tablou al elocinței creștine în secolul IV – François Villemain

Apărută în 1849, „cartea lui François Villemain urmărește istoria primelor secole de existență ale Bisericii, care, eliberată de sub jugul persecuției, cucerește sufletele, instituțiile și mințile oamenilor grație scrierilor și carismei apostolilor. Pentru Villemain, creștinismul reprezintă esența civilizației europene. La fel cum o indică și titlul, autorul își propune să demonstreze *geniul* care rezidă în creștinism, realizând, în fiecare capitol, hagiografia celor mai importanți reprezentanți ai creștinismului care se ridică pe ruinele vechiului Imperiu Roman. Însă interesul pe care îl poartă această carte nu rezidă în pledoaria pe care autorul o aduce în favoarea creștinismului, ci în investigarea cauzelor dezintegrării ordinii antice politeiste, pusă față în față cu forța de seducție a credinței creștine.

Dragoș Manea

Misterul Cinei de pe urmă – Brant Pitre

O incursiune detaliată în succesiunea evenimentelor ce au avut loc cu puțin înainte de trădarea lui Iisus Hristos, *Misterul Cinei de pe urmă* așază într-o lumină nouă, mult mai clară, multe dintre gesturile și cuvintele menționate în Evanghelii cu privire la Cina cea de Taină. Cu o rigoare dată de buna cunoaștere a practicilor ritualice iudaice, Brant Pitre reface conexiunea – omisă sau necunoscută de exegeții primelor secole creștine –

dintre ritualul pascal evreiesc și evenimentul cu totul unic al ultimei mese a lui Iisus Hristos împreună cu Apostolii. În ce proporție a păstrat aceasta elementele obișnuite privind rememorarea trecerii poporului lui Israel prin Marea Roșie și cât din această cină a constituit de fapt o anticipare a jertfei de pe Cruce? Ce semnificație are sintagma „Treacă pe-alături de Mine paharul acesta!” (Matei 26:39) și de ce alege Iisus Hristos să se refere la Răstignire ca la un pahar pe care îl va bea? Un posibil răspuns îl oferă biblistul Brant Pitre, făcând apel la tradiția Talmudului și Mișnei rabinice.

Iuliana Petrescu

Cartea întrebărilor – Ioana Pârvulescu

Literatura nu trebuie să fie nici chinuitoare, nici indiferentă. Uneori, avem norocul să dăm peste cineva care este dispus să ne ofere literatura undeva la mijloc, între apatie și efort, dar, mai ales, între inocența unui cititor proaspăt, abia cufundat în ape primejdioase, și senectutea adesea acribă a profesionistului. Ioana Pârvulescu ni se arată, și în *Cartea întrebărilor*, mereu tânără, dar cu tinerețea celei de-a o mie una vieți (înainte, se vede bine, și-a tocat coatele prin bibliotecile lumii, de pe la 500 î.Hr. până pe-aproape de noi – deși o putem bănui foarte bine și că a stat la multe taclale nonacademice de-a lungul acelorași vremuri). Mi-e dor de literatura povestită cu șarm, analizată cu delicatețe, întocmai ca ținuta unei dame cochete de epocă fanariotă, privită cu coada ochiului. Cartea Ioanei Pârvulescu îmi aduce aminte acum, în sărbătoare, când mă văd *cu adevărat forțată* să rămân cu gândurile mele, de acele întrebări care ne chinuie (nu-i așa?) pe toți: „Care evanghelist scrie cel mai bine?” sau „Vă place răul?”. Cu cineva astfel solidar, de partea mea, mă liniștesc și mă pot întoarce la întrebările și mai dificile ale vieții: Când va fi marea suficient de caldă pentru înotat?

Teodora Nichita

Tehnologizarea inumană a vieții – Adrian Lemeni

Pe urmele lui Jacques Ellul, Neil Postman și Marshall McLuhan, autorul propune un mod de a ne gândi și raporta existențial la noile tehnologii care este deopotrivă inconfortabil și marcant. Până la finalul secolului XX, era într-o mare măsură justificat să acceptăm paradigma instrumentalistă cu privire la tehnologie, conform căreia diversele sale forme au scopul de a servi omului ca instrumente neutre, lipsite de autonomie. Însă, odată cu apariția internetului și pretenția inteligenței artificiale de a imita și chiar de a înlocui funcțiile umane, asistăm la o schimbare calitativă și radicală de paradigmă, diagnosticată în urmă cu decenii de către autorii menționați mai sus. Dacă această schimbare a naturii tehnologiei suna, pe atunci, ca o teză alarmistă, astăzi, ideea

conform căreia noile tehnologii reprezintă niște *medii* care ne organizează întreaga viață, și nu niște instrumente pe care le controlăm conștient și voluntar, este demonstrată empiric în studii sociologice și psihologice. Subliniind clar și răspicat că finalitatea unei astfel de analize nu este respingerea în masă sau demonizarea tehnologiei, Adrian Lemeni insistă asupra mizelor metafizice și teologice ale acestui fenomen, a cărui conștientizare nu poate decât să declanșeze în fiecare dintre noi nevoia urgentă de ascuțire a discernământului și de clarificare lucidă a celor mai profunde presupoziții cu privire la natura umană.

Imagine: Unsplash